

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

ידים פרק ד'

א בּוּ בַּיּוֹם נִמְנוּ וְגָמְרוּ עַל עֲרִיבַת הַרְגָּלִים
 שֶׁהִיא מִשְׁנֵי לוּגִין וְעַד תְּשֻׁעָה קִבִּין שְׁנֹסְדָקָה,
 שֶׁהִיא טְמֵאָה מִזְרָס, שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר:
 עֲרִיבַת הַרְגָּלִים כְּשִׁמָּה.

ב בּוּ בַּיּוֹם אָמְרוּ: כָּל הַזְּבָחִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא
 לְשִׁמָּן כְּשָׂרִים, אֲלֵא שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשׁוּם
 חֻבָּה, חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן הַחֲטָאֵת – הַפֶּסַח
 בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת בְּכָל זְמַן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר:
 אִף הָאֵשֶׁם – הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת וְהָאֵשֶׁם
 בְּכָל זְמַן.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עֲזַאִי: מִקּוֹבְלָנִי מִפִּי
 שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם זָקֵן בַּיּוֹם שֶׁהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה בִּישִׁיבָה, שֶׁכָּל הַזְּבָחִים
 הַנֶּאֱכָלִין שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשִׁמָּן כְּשָׂרִים, אֲלֵא
 שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חֻבָּה, חוּץ מִן הַפֶּסַח
 וּמִן הַחֲטָאֵת. לֹא הוֹסִיף בֶּן עֲזַאִי אֲלֵא הָעוֹלָה,
 וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים.

ג בּוּ בַּיּוֹם אָמְרוּ: עֲמֹן וּמוֹאָב, מַה הֵן
 בְּשִׁבְעִיעִית? גָּזַר רַבִּי טַרְפוֹן מַעֲשֵׂר עֲנִי, וְגִזַּר
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה מַעֲשֵׂר שְׁנִי.

אָמַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל: אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה, עֲלִידָה
 רְאִיָּה לְלַמֵּד, שֶׁאֲתָה מִתְחַמֵּיר, שֶׁכָּל הַמִּתְחַמֵּיר
 עָלָיו רְאִיָּה לְלַמֵּד! אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
 עֲזַרְיָה: יִשְׁמַעֵאל אַחִי, אֲנִי לֹא שְׁנִיתִי מִסְדֵּר
 הַשָּׁנִים, טַרְפוֹן אַחִי שִׁנֵּיתָ, וְעָלָיו רְאִיָּה לְלַמֵּד!

ידים פרק ד'

א בּוּ בַּיּוֹם נִמְנוּ וְגָמְרוּ עַל עֲרִיבַת הַרְגָּלִים
 שֶׁהִיא מִשְׁנֵי לוּגִין וְעַד תְּשֻׁעָה קִבִּין שְׁנֹסְדָקָה,
 שֶׁהִיא טְמֵאָה מִזְרָס, שֶׁרַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר:
 עֲרִיבַת הַרְגָּלִים כְּשִׁמָּה.

ב בּוּ בַּיּוֹם אָמְרוּ: כָּל הַזְּבָחִים שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא
 לְשִׁמָּן כְּשָׂרִים, אֲלֵא שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשׁוּם
 חֻבָּה, חוּץ מִן הַפֶּסַח וּמִן הַחֲטָאֵת – הַפֶּסַח
 בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת בְּכָל זְמַן. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר:
 אִף הָאֵשֶׁם – הַפֶּסַח בְּזִמְנוֹ, וְהַחֲטָאֵת וְהָאֵשֶׁם
 בְּכָל זְמַן.

אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עֲזַאִי: מִקּוֹבְלָנִי מִפִּי
 שְׂבָעִים וּשְׁנַיִם זָקֵן בַּיּוֹם שֶׁהוֹשִׁיבוּ אֶת רַבִּי
 אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה בִּישִׁיבָה, שֶׁכָּל הַזְּבָחִים
 הַנֶּאֱכָלִין שֶׁנִּזְבְּחוּ שְׁלֵא לְשִׁמָּן כְּשָׂרִים, אֲלֵא
 שְׁלֵא עָלוּ לְבַעֲלִים לְשֵׁם חֻבָּה, חוּץ מִן הַפֶּסַח
 וּמִן הַחֲטָאֵת. לֹא הוֹסִיף בֶּן עֲזַאִי אֲלֵא הָעוֹלָה,
 וְלֹא הוֹדוּ לוֹ חֲכָמִים.

ג בּוּ בַּיּוֹם אָמְרוּ: עֲמֹן וּמוֹאָב, מַה הֵן
 בְּשִׁבְעִיעִית? גָּזַר רַבִּי טַרְפוֹן מַעֲשֵׂר עֲנִי, וְגִזַּר
 רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה מַעֲשֵׂר שְׁנִי.

אָמַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל: אֱלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה, עֲלִידָה
 רְאִיָּה לְלַמֵּד, שֶׁאֲתָה מִתְחַמֵּיר, שֶׁכָּל הַמִּתְחַמֵּיר
 עָלָיו רְאִיָּה לְלַמֵּד! אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן
 עֲזַרְיָה: יִשְׁמַעֵאל אַחִי, אֲנִי לֹא שְׁנִיתִי מִסְדֵּר
 הַשָּׁנִים, טַרְפוֹן אַחִי שִׁנֵּיתָ, וְעָלָיו רְאִיָּה לְלַמֵּד!

ידים
פרק ד'

ה ר ט מ ח ל ש
ו ח ל מ מ מ ש
ב א ש ו מ ש
ב ה ר א ב ש ב
ח ל ש ו ח ל מ
ב מ ש ב א ש ו
מ ש ב

א ר ט מ ש ק
ש מ ש ש ש י
ג ש ב א ש ו
ש ק ג מ ש ש ש
י ג ש ב

א ל ר א א ש ה א
פ מ ו א א ש ג
ה א א ה מ ט ו
ש ה א א א ש א
ה א ו נ ש ק
ה ו

א ר י ה פ ש ט
א א ל ל ד

מ מ ח ו מ י
ו ש מ ח י מ
ח מ ח ו י מ ח
מ י מ מ ז ו
מ ג ו נ ש מ
ז י מ ז מ ז
ו י מ ז מ ז

ג ו ש ו מ מ
ש פ ו י ר י פ ד
א ר א א פ א ל מ ח
ה ל פ ה ה א ל ג
ו ש ו מ מ ש

ידים
פרק ד'

השיב רבי טרפון: מצרים חוץ לארץ, עמון ומואב חוץ לארץ – מה מצרים מעשר עני בשביעית, אף עמון ומואב מעשר עני בשביעית. השיב רבי אלעזר בן עזריה: בכל חוץ לארץ, עמון ומואב חוץ לארץ – מה בכל מעשר עני בשביעית, אף עמון ומואב מעשר עני בשביעית.

אמר רבי טרפון: מצרים שהיא קרובה עשאוה מעשר עני, שיהיו עניי ישראל נסמכים עליה בשביעית, אף עמון ומואב שהם קרובים נעשים מעשר עני, שיהיו עניי ישראל נסמכים עליהם בשביעית.

אמר לו רבי אלעזר בן עזריה: הרי אתה כמהנן ממון, ואין אתה אלא כמפסיד נפשות – קובע אתה את השמים מלהוריד טל ומטר, שנאמר: "היקבע אדם אלהים כי אתם קובעים אותי! ואמרתם: במה קבענוך? המעשר והתרומה".

אמר רבי יהושע: הריני כמשיב על טרפון אחי, אבל לא לענין דבריו:

מצרים מעשה חדש ובכל מעשה ישן, והנידון שלפנינו מעשה חדש – ידון מעשה חדש ממעשה חדש, ואל ידון מעשה חדש ממעשה ישן. מצרים מעשה זקנים ובכל מעשה נביאים, והנידון שלפנינו מעשה זקנים – ידון מעשה זקנים ממעשה זקנים, ואל ידון מעשה זקנים ממעשה נביאים.

נמנו ונגמרו: עמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית. וכשבא רבי יוסי בן דורמסקית אצל רבי אלעזר בלוד, אמר לו: מה חידוש קנה לכם בבית המדרש היום? אמר לו: נמנו ונגמרו עמון ומואב מעשרים מעשר עני בשביעית.

ידים
פרק ד'

פ ר א ו ס ה ל
ו ל א ו ל א
ת ל מ א מ י פ
ז ש מ ו מ ש ה
ל מ ש ו מ מ
ש פ

ד פ פ פ י ג ש ו
ל פ ה א ל מ א
ל פ א ל ר ג א
א א ל ר י מ א

א ל ר ג ה א ל
י ש ו פ ה ג ז ש
ו א ל ר י ו ש

ו פ ה פ ש ס מ
א ו א פ ה ש
ו ג ש ו ש

א ל ר ג ה א ו
פ א א ש פ ש ו ה
א ל ר י ה א ו
א ש ש י ש ו ל ש
ו ל פ

ה פ ש ו נ ה א
ה פ ש ש ו ש
פ ו ש א מ א ה
ל א א ה ש א ש
ה ו

ו א א א ה א ש
ש פ ש א ט ה
ה א א ה ו ה א
ה א ה

א ר י פ ז ו א ל ש
ה א א ז פ ה א ש
ש ש ה ט ו י ט

ידים
פרק ד'

בכה רבי אליעזר, ואמר: "סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם". צא ואמור להם: אל תחושו למגונכם - מקובל אני מרבן יוחנן בן זכאי, ששמע מרבו, ורבו מרבו עד הלכה למשה מסיני, שעמון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית.

ד בו ביום בא יהודה גר עמוני, ועמד לפניו בבית המדרש. אמר להם: מה אני לבוא בקהל? אמר לו רבן גמליאל: אסור אתה. אמר לו רבי יהושע: מותר אתה.

אמר לו רבן גמליאל: הפתוב אומר "לא יבוא עמוני ומואבי בקהל ה' גם דור עשירי וגו'!" אמר לו רבי יהושע: וכי עמונים ומואבים במקומן הן? כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל את כל האומות, שנאמר: "ואסיר גבולות עמים ועתודותיהם שושתי ואוריד פאביר יושבים!"

אמר לו רבן גמליאל: הפתוב אומר "ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון", וכבר חזרו! אמר לו רבי יהושע: הפתוב אומר "ושבתי את שבות עמי ישראל", ועדיין לא שבנו! והתירוהו לבוא בקהל.

ה תרגום שבעזרא ושבעדניאל, מטמא את הידים. תרגום שכתבו עברית ועברית שכתבו תרגום, וכתב עברי, אינו מטמא את הידים. לעולם אינו מטמא עד שיכתבנו אשורית על העור ובדיו.

ו אומרים צדוקים: קובלין אנו עליכם פרושים, שאתם אומרים פתני הקודש מטמאין את הידים, וספרי המירם אינו מטמא את הידים!

אמר רבן יוחנן בן זכאי: וכי אין לנו של פרושים אלא זו בלבד - הרי הם אומרים עצמות תמור טהורים, ועצמות יוחנן פהן גדול טמאים!

ידים
פרק ד'

א ל ל ח ט ש
 י א ש א ו פ א
 ל א פ ה ל ח ה
 ט ו ה ש ח א
 ה א ה

ז א א ק א ש
 ש א ש מ א ח
 א א ה ק א ש
 א ש מ א א ח ה
 ה מ ה

א א ק א ש
 ש א ש א ש ו
 ש ח ו ו נ ש
 ש מ א ש ו ש ח
 פ מ ה א ח פ ש ו
 ש ח פ מ א ז ש ח
 פ

א ל ל א א פ ו
 ש פ ז ד ת פ ו ש
 פ ז ש א י ו ג
 ש א ו ח ל

ח א א ג א ה ש
 ש א ט ש ח פ
 פ

א א ש ק א ש א
 ג ש ט א ח ש ח
 פ ו ש א ש ט א
 ה ה ו ה פ ש
 ו ש ח ה א א פ
 ל א י

ו ט א ה ה

ידים
פרק ד'

אמרו לו: לפי חיבתך היא טומאתך, שלא יעשה אדם עצמות אביו ואמו תרונות. אמר להם: אף כתבי הקודש לפי חיבתך היא טומאתך, וספרי המירם שאינן חביבין אינן מטמאין את הידים.

ז אומרים צדוקין: קובלין אנו עליכם פרושים, שאתם מטהרים את הניצוק. אומרים הפרושים: קובלין אנו עליכם צדוקים, שאתם מטהרים את אמת המים הבאה מבית הקברות.

אומרים צדוקין: קובלין אנו עליכם פרושים, שאתם אומרים שורי וחמורי שהזיקו חייבין, ועבדי ואמתי שהזיקו פטורין. מה אם שורי וחמורי שאיני חייב בהם מצות, הרי אני חייב בנזקו, עבדי ואמתי שאני חייב בהן מצות, אינו דין שאהא חייב בנזקו!

אמרו להם: לא, אם אמרתם בשורי וחמורי שאין בהם דעת, תאמרו בעבדי ובאמתי שיש בהם דעת – שאם אקניטם גלף ונדליק גדישו של אחר, ואהא חייב לשלם!

ח אמר צדוקי גלילי: קובל אני עליכם פרושים, שאתם פותבין את המושל עם משה בגט.

אומרים פרושים: קובלין אנו עליך צדוקי גלילי, שאתם פותבים את המושל עם השם בדה. ולא עוד, אלא שאתם פותבין את המושל מלמעלן ואת השם מלמטן, שנאמר: "ויאמר פרעה: מי ה' אשר אשמע בקולו לשלח את ישראל?"

וכשלקה מהו אומר? – "ה' הצדיק".

